

ven tega pa še zemljo fizikalno zboljšuje. Mavec (gips) gnoji z apnom in žvepleno kislino, ki je v njem, posebno dober je za grah, grahoro, fižol in deteljo.

Gospodarske izkušnje.

Nov način les v zemlji ohraniti pred trohnenjem.

Da se leseni stebri, vinogradni koli itd., sploh les, posebno mehki les v zemlji pred strohnenjem ohrani, priporočajo naslednji ceni in izvrstni način: Dotični les se namoči najprej za nekaj časa v vodi, v kateri je železni vitrijol raztopljen, potem naj se les posuši in za nekaj časa utakne v vročo raztopljino, katere koli kremenčeve soli, na pr. vodenega stekla. Kremenik naredi z železnim okisom na nobeni način raztopljivo spojino, katera se ustanovi v zunanjih plastéh lesá. Te kemijske spojine se vlažnost prav nič ne prime ter zato les pred trhlenobo in gnjilobo ohrani.

Žaganje kot krma.

Tajnik c. kr. kmetijske družbe v Celovcu g. C. Schütz piše v gospodarskem glasniku koroške kmetijske družbe o krmenji s žaganjem sledeče: Veliko pomanjkanje krme, brezkončna zima, nezaslišane cene za seno in slamo, nas opravičijo kmete opozoriti na krmilno sredstvo, katero navadno kmetovalci niti ne zapazijo, v sili pa vendar vrednost ima. To je žaganje. Določne krmske poskušnje so pokazale, da je žaganje za govejo živino, ovce in koze še precej dobro prebavljivo. Prebavljiva vrednost žaganja je zelo enaka pšenični slami. Se ve da rabiti je žaganje le takrat, kedar je ob enem na razpolaganje primerna množica drugih dobrih krmil, kakor oljevih preš, slada, grahove, lečine ali fižolove moke, otrobov itd. Tako je na pr. za 500 kilogramov težko goved ta-le krma primerna: 9 kilogramov rezanice od slame in sena, 4 kilograme žaganja, 1½—2 kilograma oljevih preš in 40 gramov soli. Ta množica je za en dan. Žaganje sme se popariti.

Sredstvo, grižo pri čebelah ozdraviti.

To sredstvo nam je sporočil gospod Janez Robič iz Kranjske gore ter obstoji v naslednjem: Naredi se zmes iz medú, močno sladkorne vode in nekoliko dobrega vina. Če je dobiti zvezdanega janeža, naj se ta zdrobi ter v zaprti steklenici namaka vsaj en dan, potem voda odcedi, ter se jo nekoliko prilije tej zmesi. Zmes naj je pa tako sestavljena, da je 3 dele medú in po en del sladkorjeve vode, vina in janeževe vode. Gospod Robič je star gorenjski čebelar in on trdi, da je to sredstvo njegovim čebelam vedno pomagalo.

Vrtninam najuspešniši in koristniši gnoji.

Sploh vse vrtnine, posebno pa zeljate rastline, silno mnogo gnoja potrebujejo. Posebno pri nas pa je hlevski gnoj precej drag, ker tu se v primeri z množino zemljišč veliko premalo živine redi. Zato je treba, da si vrtnarji pomagajo z drugimi gnojilnimi tvarinami. Pred vsem je dober kompost neprecenljive vrednosti, ker ni drag. Kompost, kateremu se primeša sekretnice ali gnojnice in raznih vrtnih odpadkov ali gaznih odpadkov, ali gazne vode (pri gaznih tovarnicah), krvi iz mesnic itd. služi vrtnini prav dobro. Tudi pepela, saj, zgnjitih kosti in posebno rogovja naj se vrtnar poslužuje. Prav koristni so v vrtu tudi tekoči gnoji, torej gnojnica, hlevska scavnica ali umetno

pripravljena polivka, ki se napravlja iz vode, v katero se vrže na pr. krvi, nekoliko sekretnice itd., ter taka mešanica ostaja nekoliko časa, da dobro povre. Vrtninam: (zelje, vohrot, zelena, kumare) mora biti obilno pognojeno. Drugikrat se na tako obilno pognojene lehe sadi lahko druga vrtnina, ki ne zahteva obilnega in svežega pognojenja, n. pr. grah, fižol, salata, radič, korenje. Prav umni vrtnarji navadno gnojé s hlevskim gnojem le pred zimo, ko se zemlja prekoplje, ter da po zimi gnoj dobro razpade. Konjski gnoj in ovčjek sta posebno za težko mrzlo bolj vlažno vrtno zemljo dobra, ker sta gorka in grejeta zemljo. Govejek in vodeni svinjšček pa sta bolj za suho zemljo pa lahko zemljo ker sta bolj vlažna in tudi zemljo bolj vlažno ohranita. — Spomladi, posebno po leti se morajo le hitro delajoči torej uže dobro razkrojeni gnoji rabiti. Da mora oni vrtnar, ki se obilno poslužuje le tekočih gnojilnih tvarin, pridno skrbeti za rahljanje zemlje, razumi se, ker vrtna zemlja mora biti globoko rahljana, da se v njej toliko hitreje razvijajo rastlinske korenike.

Trgovinska in obrtna zbornica

(Dalje in konec.)

VIII. Gosp. zbornični svetnik Karol Luckmann naznani, da se jekot član sveta državnih železnic udeleževal posvetovanja v sejah dne 26. in 27. oktobra l. 1885. in se krepko potegoval za koristi po njem zastopanih krogov.

H koncu obširnega poročila našteva poročevalec občni prid in posebno tudi po njem samem predlagane Kranjsko zadevajoče nasvete, ki jih je sklenil svet državnih železnic:

1. Vrhovno vodstvo državnih železnic se zaprosi, naj bi na progi Ljubljana-Trebiž opustilo vlak 1715, namesti tega pa naj bi vredilo vlak 1711 (ki bi dohajal v Ljubljano okoli polu enajstih dopoldne).

2. Po nasvetu gosp. vodje Luckmanna se visoka vlada opomni, naj čem hitreje trajno in popolno odpomore prometnim pomanjkljivostim in odpravi mnoge nedostatnosti na državnem kolodvoru ljubljanskem, in to posebno, kedar bode sklepala podredno pogodbo s c. k. priv. južno železnico.

3. Pripoznava se, da je Ljubljana po sedanjih pristaniških tarifah oškodovana, ali sedaj bi se ne dala izvršiti splošna enakost z ozirom na načela merodajna za promet v pristaniščih, vendar naj se teži na to, da bi se najvažnejšemu blagu za Ljubljano ustanovile tekmovalne tarife; oziralo naj bi se po možnosti, se vé, tudi na trgovinske koristi pozadnjih postaj.

4. Visoko c. kr. trgovinsko ministerstvo se na temelji §. 19. osnovnih pravil zaprosi, da naj bi se svet državnih železnic poprašal za svoje mnenje, če možno prej, ko zadobijo veljavno moč tarifna določila, ki jih nameravajo preurediti avstrijske železnice za prevažanje brzega in tovrnega blaga, živečih živali itd. (oddelek I. tarif za blago z dne 1. septembra 1883. l.), ako bi se s to preuredbo povišale tarifne cene.

5. Visoka vlada se zaprosi, naj bi na to delala, da bi se za prevažanje moke in žita v krajnem in avstro-ogerskem prometu dosegle take tarife, ki bi kolikor možno odpravile pritožbe raznih mlinarjev. Tarife vplivajo na mlinsko obrt pojedinih kronovin, toraj naj bi se v posvetovanje o teh tarifah dozvali strokovnjaki iz vseh kronovin, kjer se ta obrt izvršuje, in naj bi se vdeležili tega posvetovanja tudi pooblaščenci prizadetih železnic, kakor tudi člani sveta državnih železnic.